

SEED & BREAD

FOR THE SOWER

JES.55:10

FOR THE EATER

korte Bijbelse boodschappen van

THE WORD OF TRUTH MINISTRY

Otis Q. Sellers, Bijbelleraar

Vertaling © Stichting Lachai Roï, Lelystad, Nederland

www.lachairoi.org

Nr. 170

Wij bevestigen de wet

Alle mensen die belijden een relatie te hebben met God zouden er naar moeten verlangen de juiste plaats van de wet vast te stellen in verband met de betekenis en het doel waarvoor deze aan het volk Israël is gegeven. Iemand die beweert of denkt dat de voorschriften die door Mozes zijn uiteengezet, door hem zijn voorgehouden als middel om gered te worden, heeft een totaal verkeerde opvatting over de wet. Onze verlossing is door genade, door geloof en de wet die door Mozes gegeven is, speelt daar geen enkele rol in. Verlossing, vergeving, rechtvaardiging en alles wat valt onder het begrip redding, is het gevolg van het werk dat God voor de mens doet en niet het gevolg van wat de mens doet voor God. En hoewel het voor iedere gelovige noodzakelijk is er duidelijke en vaste Bijbelse leefregels op na te houden, moeten deze nooit worden beschouwd als wetten waarop zijn hoop op redding gevestigd is, als hij ze onderhoudt, maar als regels die hij naleeft omdat hij is gered.

We moeten altijd de vermaning van Paulus aan Titus in gedachten houden: 'dit is een getrouw woord en ik wil, dat gij op dit punt een krachtig getuigenis geeft, opdat zij, die hun vertrouwen op God gebouwd hebben, ervoor zorgen vooraan te staan in goede werken. Die zijn schoon en voor de mensen nuttig' (Tit. 3:8). Hoewel dit waar is, moeten we geen moment denken dat het doen van 'goede werken' eenvoudig inhoudt dat we een keuze uit de wetten van Mozes maken en deze op een door ons gewenste wijze ten uitvoer brengen; zoals mensen die denken dat het op zaterdag naar de kerk gaan de vervulling is van Gods wet voor Israël aangaande de sabbat.

In Romeinen 3:31 zien we dat Paulus een zeer belangrijke vraag stelt over de wet en die tevens beantwoordt. Nadat hij gezegd heeft: 'wij zijn van oordeel, dat de mens door geloof gerechtvaardigd wordt, zonder werken der wet,' stelt hij de vraag: 'stellen wij dan door het geloof de wet buiten werking?' en geeft vervolgens het antwoord: 'Volstrekt niet; veeleer bevestigen wij de wet.'

Ongeacht waarop het woord 'geloof' betrekking heeft op de plaatsen waarin het voorkomt in het Nieuwe Testament, het heeft altijd te maken met God op Zijn Woord nemen en daarmee in overeenstemming reageren. De allereerste keer dat het woord 'geloof' (*PISTIS*) voorkomt, heeft onze Heer het gebruikt in Zijn lof voor de Romeinse centurio, over wie Hij zei: 'voorwaar, zeg Ik u, bij niemand in Israël heb Ik een zó groot geloof gevonden!' (Matt. 8:10). Uit wat deze man heeft gedaan, kunnen we ontdekken wat geloof in werkelijkheid en in de praktijk inhoudt. Wat deze man deed, was God op Zijn Woord geloven en handelen in overeenstemming met wat Hij heeft gezegd. 'Ik zal komen en hem genezen,' was het woord dat God tot hem gesproken had. 'Here, ik ben niet waard, dat Gij onder mijn dak komt, maar spreek slechts een woord en mijn knecht zal herstellen,' was het antwoord daarop van de centurio. Een dergelijk geloof was veel groter dan het geloof dat de Heer in Israël gevonden had.

Om zelfs maar geloof te hebben 'als een mosterdzaadje' is het noodzakelijk om een direct woord van God over een zaak te hebben. Aangezien dit de tijd van Gods zwijgen is, moeten we Zijn woord ontdekken in de bladzijden van Zijn boek. Als we ons met de waarheid van God bezighouden, moeten we evenwel geen woorden nemen die direct tot anderen gesproken zijn en net doen alsof ze tot ons gericht zijn. Woorden als: 'indien gij Mij iets vraagt in mijn naam, Ik zal het doen' (Joh. 14:14) zijn gesproken tot elf speciaal aangestelde mannen (apostelen), zoals de context duidelijk laat zien. Deze belofte is Gods Woord, maar het is niet Gods Woord tot u en mij, behalve dat erin gesproken wordt over de grote en positieve voorrechten die Hij Zijn discipelen heeft gegeven.

Ook over de wet heeft God gesproken en wat Hij daarover heeft gezegd moet door ons worden aangenomen en geloofd. Het zal ons worden toegerekend als een daad van geloof als we God op Zijn Woord nemen en in overeenstemming daarmee denken en spreken. Laten we eens stilstaan bij enkele dingen die Hij heeft gezegd.

God heeft aan Mozes gezegd: 'zó zult gij zeggen tot het huis van Jakob en meedelen aan de Israëlieten' (Ex. 19:3); en bij de tweede maal dat de wet werd gegeven, stelde Mozes, als woordvoerder van God, aan het volk Israël deze vraag: 'welk groot volk is er, dat inzettingen en

verordeningen heeft zo rechtvaardig, als heel deze wet (thora) die ik u heden voorleg?' (Deut. 4:8). Op deze vraag, die duidelijk retorisch is, kan slechts één antwoord gegeven worden. Geen enkel volk op deze aarde heeft toen, of nu, ooit verordeningen en inzettingen van God ontvangen, met uitzondering van Israël.

Kunt u God ten aanzien van de wet op Zijn Woord nemen en vervolgens daarmee in overeenstemming geloven, denken, spreken en onderwijzen? Als u dat kunt, zult u door geloof bevestigd worden.

Denk ook eens over de vele woorden die door de apostel Paulus over de wet zijn gesproken, zoals: 'nu weten wij, dat de wet, bij al wat zij zegt, tot hén spreekt, die onder de wet zijn' (Rom. 3:19); 'Daarom, dat uit werken der wet geen vlees voor Hem gerechtvaardigd zal worden (Rom. 3:20); 'Thans is echter buiten de wet om gerechtigheid Gods openbaar geworden' (Rom. 3:21); 'Want wij zijn van oordeel, dat de mens door geloof gerechtvaardigd wordt, zonder werken der wet' (Rom. 3:28); 'Stellen wij dan door het geloof de wet buiten werking? Volstrekt niet; veeleer bevestigen wij de wet' (Rom. 3:31); Wij dan, gerechtvaardigd uit het geloof, hebben vrede met God door onze Here Jezus Christus' (Rom. 5:1); 'Immers, de zonde zal over u geen heerschappij voeren, want gij zijt niet onder de wet, maar onder de genade. 15 Wat dan? Zullen wij zondigen, omdat wij niet onder de wet, maar onder de genade zijn? Volstrekt niet! Wat dan? Zullen wij zondigen, omdat wij niet onder de wet, maar onder de genade zijn? Volstrekt niet!' (Rom. 6:14,15).

Ik vraag opnieuw: kunt u God ten aanzien van al deze uitspraken over de wet op Zijn Woord nemen? Kunt u geloven, denken, spreken en onderwijzen in volledige overeenstemming met deze goddelijke verklaringen? Als dat zo is, zult u voor wat de wet betreft leven door geloof en wandelen in de waarheid.

De waarheid die in de hierboven aangehaalde gedeelten naar voren komt, maakt een belangrijk deel uit van mijn geloof. Tezamen met Paulus kan ik naar waarheid zeggen: 'ik ontnem aan de genade Gods haar kracht niet; want indien er gerechtigheid door de wet is, dan is Christus tevergeefs gestorven' (Gal. 2:21).

De tegenstelling die voortdurend naar voren komt in Paulus' brieven aan de Romeinen en de Galaten, is tussen leven door geloof en leven in overeenstemming met de wet; tussen vergeving, verlossing en rechtvaardiging ontvangen door het onderhouden van de wet, of deze kostbare bezittingen ontvangen door geloof te oefenen. In de profetie van Habakuk (2:4) vinden we de veelbetekenende uitspraak: 'de rechtvaardige zal door zijn geloof leven.' Dit wordt vervolgens door Paulus in Romeinen 1:7, Galaten 3:11 en Hebrëënen 10:38 geciteerd.

Door geloof hebben we dus de gave van gerechtigheid ontvangen en worden we gerekend tot de 'rechtvaardigen' en als we deze status hebben ontvangen, moeten we leven door geloof.

Veel te veel mensen veronderstellen dat 'leven door geloof' betekent dat iemand leeft zonder zichtbare bron van inkomsten. Zij denken dat als iemand een vaste bron van inkomsten of een verkoopbare bekwaamheid heeft, waardoor hij genoeg kan verdienen om voor zichzelf en zijn gezin te zorgen, hij niet door geloof kan leven. Een dergelijke opvatting is volkomen onzinnig. Leven door geloof is niet hetzelfde als leven in afhankelijkheid van de vrijgevigheid van anderen. Het is leven door God voortdurend op Zijn Woord te nemen en in overeenstemming daarmee te reageren.

Er is iets ontegenzeggelijk verfrissends en geestelijk opbouwends aan deze manier van leven, maar dat is iets waar iemand die zelden of nooit Gods boek opent nooit van zal genieten. Het voortdurend zoeken naar Gods waarheid in de bladzijden van Zijn Woord zal ons altijd iets opleveren om te geloven, hoewel we soms waarheden vinden die bepaalde dingen die we in het verleden hartstochtelijk hebben geloofd, tenietdoen.

Met betrekking tot de wet is, zoals we eerder opmerkten, het eerste en belangrijkste feit dat daarover is geopenbaard, dat deze oorspronkelijk is gegeven in de bewoordingen van een verbond of een overeenkomst die tussen God en Israël tot stand is gekomen. De wet werd niet als leefregel gegeven ook was deze niet bedoeld als volledige openbaring van Gods gedachten over wat goed en verkeerd is. De tien voorwaarden van het verbond werden in feite niet als wet gezien voordat het verbond werd verbroken, waarna de voorwaarden daarvan opnieuw aan Israël werden opgelegd, maar nu als geboden en wetten.

Een wet moet, strikt genomen, een gedragsregel inhouden, die of een eis of een verbod inhoudt en deze regels moeten worden afgedwongen door bepaalde straffen die opgelegd zullen worden als deze regels worden overtreden. Uitgaande van die waarheid, waren de tien geboden, zoals ze oorspronkelijk zijn gegeven, geen 'wetten' in de strikte betekenis van dat woord.

Als iemand ons zou benaderen en ons een grote beloning aanbiedt om bepaalde dingen te doen en als we dat aanbod aannemen, kunnen de voorwaarden voor een degelijke overeenkomst niet met recht een 'wet' worden genoemd. Dit is kennelijk wat God heeft gedaan toen Hij Israël het verbond aanbood, zoals duidelijk aangetoond wordt als we Zijn woorden in Exodus 19:3-6 lezen.

Let erop dat de wet nooit een beloning belooft aan hen die zich daaraan houden en dat een wet altijd een straf inhoudt voor hen die deze overtreden. In het aanbod van het verbond in Exodus 19 is duidelijk een beloning beloofd als men zich aan de voorwaarden zou houden, maar er is geen sprake van een straf als zij worden verbroken. De tien geboden zijn dus, zoals ze oorspronkelijk zijn gegeven, helemaal geen 'wetten'. Het waren de voorwaarden van een verbond, maar zij zijn wet geworden toen zij ten tweede male werden gegeven.

De volle betekenis van het feit dat de stenen tafelen een tweede keer werden gegeven, wordt door de meeste studenten van het woord niet doorgrond. We vinden hiervan een verslag in Exodus 34:1: 'de HERE zeide tot Mozes: Houw u twee stenen tafelen gelijk de eerste, dan zal Ik op de tafelen de woorden schrijven, die stonden op de eerste tafelen, welke gij verbrijzeld hebt.'

De tweede tafelen bevatten dezelfde woorden als de eerste. De woorden van de eerste tafelen waren echter voorwaarden van een verbond, maar de woorden van de tweede tafelen waren 'wet' in de sterkste betekenis van het woord.

De volle betekenis van dit alles kan ontdekt worden door een zorgvuldig lezen van het boek Deuteronomium. Dat boek geeft een verslag van de nieuwe relatie van Israël tot de wet met het oog op hun grote zonde. De voorwaarden van het verbond zijn nu aan dit volk opgelegd als absolute wet.

Voor de Sinaï was het volk Israël geweldig gezegend. Het verbond dat daar werd voorgesteld, beloofde een voortzetting van deze zegeningen en er zouden nog grotere zegeningen volgen. Zij hebben de voorwaarden van het verbond aanvaard en ze gedurende zevenenveertig dagen in acht genomen, maar in een moment van paniek over de afwezigheid van Mozes, werden de voorwaarden dramatisch verbroken. Deze voorwaarden werden hen vervolgens als wetten weer opgelegd en zij zouden worden gezegend of vervloekt in overeenstemming met wat zij wel of niet zouden doen. Het zou een zegen worden als zij het deden en een vloek als zij het niet deden (Deut. 28).

Dat waren de omstandigheden waaronder zij het land Palestina binnentrokken en in bezit namen. Hier verbleef het zaad van Abraham ongeveer 860 jaar, totdat God hen ten gevolge van hun voortdurende zonde onteigende en hen verdreef. Nu kunnen zij het niet opnieuw in bezit nemen totdat God het aan hen teruggeeft. Hij zal dat doen op de dag waarop Hij de heerschappij op Zich neemt en de volken op aarde gaat regeren.